

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید محوی

۰۵ سپتمبر ۲۰۱۳

اعتراف تروریست های سوریه به استفاده از سلاح کیمیائی

«ایسر میدانی» عضو بنیانگذار کمیته هماهنگی برای دفاع از سوریه از سوریه گزارش داد: تروریست ها

اعتراف کردند که مسؤول «حمله با سلاح کیمیائی» بوده اند.

۳۱ اگست ۲۰۱۳ ساعت ۰۲:۵۷

ایسر میدانی - عضو بنیانگذار کمیته هماهنگی برای دفاع از سوریه

گروه های تروریست در غوطه واقع در حومه دمشق، در مقابل روزنامه نگاری به نام دیل غافلاک (۱) مسؤولیت حادثه سلاح کیمیائی را در هفته گذشته به عهده گرفتند، یعنی رویدادی که قدرت های غربی آن را به بشار اسد نسبت دادند. تروریست ها اعتراف کردند که قربانیان در اثر یک اشتباه از سوی آنها در کنترل سلاح های کیمیائی کشته شده اند. علاوه بر این تروریست ها اعلام کردند که این سلاح های کیمیائی را عربستان سعودی به آنها تحویل

روزنامه نگار/دیل غافلاک

روزنامه نگار، غافلک نوشته است: «مصاحبات متعدد با پزشکان، ساکنان غوطه، مبارزان مسلح و خانواده هایشان... بسیاری بر این باور هستند که برخی از شورشیان با میانجیگری یکی از رؤسای اطلاعاتی عربستان سعودی، شاهزاده بندر بن سلطان سلاح کیمیائی دریافت کرده اند و همانها مسؤول انفجار گاز مرگ آور بوده اند.» شورشیان به «دیل غافلک» گفته اند که آنها را به درستی از نحوه کار با این سلاح های کیمیائی مطلع نکرده بودند، و حتی از محتوای آن بی اطلاع بوده اند. گویا که این سلاح ها در آغاز برای تحویل به جبهه النصرت یکی از شعبات القاعده فرستاده شده بود.

فردی به نام «جی» (حرف جی به لاتین) به غافلک گفت «ما در مورد این سلاح ها خیلی کنجکاو بودیم و تردید داشتیم. و بدبختانه، برخی از مبارزان به شکل بی احتیاطانه ای به این سلاح ها دست زدند و موجب انفجار آن شدند.»

همین موضوع را یک مبارز زن به نام «کا» (کا به حرف لاتین) به غافلک گفت: «به ما نگفته بودند که این سلاح ها از چه نوعی است و چگونگی باید آنها را به کار ببریم. نمی دانستیم که حاوی سلاح های کیمیائی است. هرگز تصور نمی کردیم که این سلاح ها از نوع کیمیائی باشد.»

«ابو عبدل منعم»، پدر یکی از شورشیان نیز به غافلک گفت: «پسر من دو هفته پیش آمد و از من پرسید که آیا من از محتوای این سلاح ها اطلاعی دارم یا نه...» و این سلاح ها به شکل استوانه و برخی دیگر را به شکل کپسول گاز تشریح کرد، و مبارز سعودی را که این سلاح ها را تحویل داده بود به نام «ابو عایشه» معرفی کرد. به گفته ابو عبدل منعم، سلاح ها در داخل تونل منفجر شد و ۱۲ نفر از شورشیان در اثر این انفجار کشته شدند. دیل غافلک در ادامه گزارشات خود نوشته است که:

«بیش از ده نفر از شورشیان گفته اند که از دولت عربستان سعودی حقوق می گیرند.»

این اعترافات از جانب به اصطلاح شورشیان سوریه، کاملاً شيرازه ماشين جنگي ایالات متحده را از هم می گسلد که رؤیای حمله به سوریه را در سر می پروراند و در تبلیغات رسانه ای به شکل خدشه ناپذیری «بشار اسد» را در حمله کیمیائی متهم اعلام کرد. در اعتبار دیل غافلک هیچ ابهامی وجود ندارد. او طی دو دهه گزارشگر آسوشیتد پرس در خاورمیانه بوده است و برای «ناسیونال پیپلیک رادیو - ان پی آر» کار می کرده و برای بی بی سی نیوز مقاله می نویسد.

نقش عربستان سعودی که در گفتارهای شورشیان شنیدیم، داستان آن در «مینت پرس» (۲) منتشر شده بود (که در حال حاضر به دلیل تراکم مراجعات از سر تا سر دنیا دچار نقص فنی شده) که یک سازمان رسانه ای قانونی است که در «مینسوتا» بنیانگذاری شده. نقش عربستان سعودی در ارسال سلاح کیمیائی به شورشیان خبر شگفت آوری نیست، در گزارشات اخیر در همین هفته، اعلام شد که مقامات عربستان سعودی روسیه را در صورتی که به پیششیبانی از رئیس جمهور سوریه ادامه دهد به حمله تروریستی در بازی های المپیک زمستانی سال آینده در سوچی تهدید کرده اند.

به گزارش «تلگراف» گویا شاهزاده بندر به ولادیمیر پوتین گفته است: «می توانم برای حفاظت از بازی های المپیک زمستانی سال آینده، به شما ضمانت بدهم. گروه های چپن که امنیت بازی ها را تهدید می کنند تحت کنترل ما هستند.»

اگر ماجرای حادثه ناخواسته سلاح کیمیائی حقیقت داشته باشد، در این صورت مسؤولان فرانسوی بین گزانبر گیر می کنند و همکاری آنها، به تبانی در جنایت جنگی تلقی خواهد شد. ولی در صورتی که حقیقت آشکار شود، و عده

ای گفته باشند و اعتراف کرده باشند که این واقعه یک اتفاق ناخواسته بوده. حتی اگر چنین حقیقتی کاملاً بیانات وزیر امور خارجه فرانسه، لوران فیبوس را که مصرانه روی «به کار بستن سلاح کیمیائی توسط بشار اسد» تأکید می ورزید و در آن «هیچ تردیدی» نداشت بی اعتبار می سازد، دست کم - به اصطلاح حادثه ناخواسته - برای آنهایی که با جنایات جنگی علیه بشریت همکاری کرده اند، می تواند در مقابل دادگاه بین المللی به عنوان دلیلی برای کاهش جرمشان مطرح شود.

چنین تأویلی به موعده مناسبی می رسد زیرا فرانسوی ها پس از رأی پارلمان ایالات متحده مبنی بر مخالفت با مداخله نظامی در سوریه و پس از رأی نمایندگان بریتانیائی، پنجشنبه ۲۹ اگست، علیه اقدامات دولت برای دفاع از اصل مداخله در پاسخ به اتهام استفاده از سلاح کیمیائی توسط دمشق، خودشان را خیلی تنها می بینند. در بریتانیا، مداخله نظامی با ۲۸۶ رأی مخالف علیه ۲۷۲ رأی موافق مردود اعلام شد.

بلژیک به سهم خود از دولت فرانسه درخواست کرده است که «مدارک مرتبط به حمله کیمیائی توسط دولت سوریه علیه مردم سوریه را به اطلاع عمومی برساند». ایتالیا، لهستان، هلند بر اساس مجوز سازمان ملل متحد واکنش نشان خواهند داد. اعضای اتحادیه اروپا در مجموع از مدتها پیش به این اصل پایبند بودند.

در فقدان توانائی برای حمله به سوریه، و خطر اجبار در زدودن شکست تحقیر آمیز که در برگ های کتاب تاریخ برای نسل های آینده نوشته خواهد شد، راه حل اعتراف به حادثه ناخواسته می تواند دست کم راه نجاتی برای گروه فیبوس-هولاند، کوشنر و برنارد هانری لوی باقی بگذارد. برنارد هانری لوی در رادیو «آر ام سی» می گفت نچندان دیرتر از امروز «مداخله نکردن در سوریه شرم آور است». ولی برنارد هانری لوی، این «میتومن» (اسطوره پرداز بیماراناک) و پسیکوتیک کاری به جز شرم آوری برای فرانسه انجام نداده است.

لوران فیبوس

برنارد هانری لوی

فراسوا هولاند

دکتر برنارد کوشنر

پی نوشت :

(۱) Dale Gavlak

(۲) Mint Press

گاهنامه هنر و مبارزه

۴ سپتمبر ۲۰۱۳